

Ispășirea pe orizontală: crucea și biserica

Text de memorat:

13 „Dar acum, în Hristos Isus, voi, care odinioară erați depărtați, ați fost apropiați prin sângele lui Hristos.

14. Căci El este pacea noastră care din doi a făcut unul și a surpat zidul de la mijloc care-i despărțea,” (Efeseni 2:13,14)

Sabat după-amiază

Să presupunem că nu ești evreu, ci ești un grec care a învățat să Îl prețuiască pe Dumnezeuzeul evreilor. Ai renunțat la închinarea la zei și L-ai adoptat pe singurul Dumnezeu adevărat. În timp ce îți croiești drum printre frumoasele curți și coloane ale Templului din Ierusalim, semnalul sonor pentru închinare te cheamă la laudă. Chiar în momentul acela însă, te trezești față în față cu o baricadă de piatră. Gravată pe ea, în greacă și latină, se află acest mesaj: „Niciun străin nu poate pătrunde dincolo de barieră și de împrejmuirea templului. Oricine este prins făcând lucrul acesta se va face vinovat de propria moarte.” În acel moment te simți exclus, îndepărtat, separat.

În Efeseni 2:11-22, Pavel vede crucea lui Hristos producând o schimbare dramatică, distrugând astfel de bariere și de ziduri. Pe verticală, crucea elimină înstrăinarea, împăcându-i pe oameni cu Dumnezeu. Pe orizontală, îi împacă pe oameni unii cu alții. Crucea îndepărtează vrăjmășia și aduce pace între evrei și neamuri, făcându-i „un singur om nou” (2:15). Împreună, devin un templu nou, „un locaș al lui Dumnezeu, prin Duhul” (2:22).

Ce înseamnă acest adevăr pentru noi astăzi?

Duminică, 23 iulie

Apropiați, prin Hristos

1. Compară Efeseni 2:1-3 (prima descriere a trecutului celor dintre neamuri) cu Efeseni 2:11,12. Ce accentuează Pavel în noua descriere a trecutului destinatarilor săi?

Efeseni 2:1-3

1. Voi erați morți în greșelile și în păcatele voastre
2. în care trăiați odinioară, după mersul lumii acesteia, după domnul puterii văzduhului, a duhului care lucrează acum în fiii neascultării.

3. Între ei eram și noi toți odinioară, când trăiam în poftele firii noastre pământești, când făceam voile firii pământești și ale gândurilor noastre și eram din fire copii ai mâniei, ca și ceilalți.

Efeseni 2:11-12

11. De aceea, voi, care altădată erați Neamuri din naștere, numiți netăiați împrejur de către aceia care se cheamă tăiați împrejur, și care sunt tăiați împrejur în trup de mâna omului:
12. aduceți-vă aminte că în vremea aceea erați fără Hristos, fără drept de cetățenie în Israel, străini de legămintele făgăduinței, fără nădejde și fără Dumnezeu în lume.

Neevreeii care erau acum credincioși în Hristos și membri ai „trupului” Său, biserica, fuseseră cândva complet separați de Israel și de mântuirea oferită de Dumnezeu. Pavel consideră că este important pentru ei să își aducă aminte de acest trecut (Efeseni 2:11,12). Atunci erau „fără Hristos”, Unsul, Mesia lui Israel. Erau „fără drept de cetățenie în [statul sau poporul] Israel”. Și erau „străini de legămintele făgăduinței”, necunoscând perspectivele salvării pe care Dumnezeu li le oferise de-a lungul istoriei mântuirii. Separarea de Israel și de mântuirea oferită prin el însemna că fuseseră cândva „fără nădejde și fără Dumnezeu în lume” (2:12).

De asemenea, în trecut, neamurile erau într-o puternică dușmănie cu evreii. Pavel sugerează această ură înrădăcinată făcând referire la simptomul ei: insultele. Evreii se refereau la neevrei prin termenul ironic „netăiați împrejur”, iar neevreeii se refereau la evrei cu același dispreț, numindu-i „tăiați împrejur” (2:11).

Versetul 13 însă indică ceva cu totul diferit în prezent. „Dar acum, în Hristos Isus, voi, care odinioară erați depărtați, ați fost apropiați prin sângele lui Hristos.”

Când spune despre neevrei că erau „odinioară [...] depărtați”, Pavel face trimitere la Isaia 57:19 – „Pace, pace celui de departe și celui de aproape!» zice Domnul. «Da, Eu îl voi tămădui!»” (compară cu Efeseni 2:17,18). Prin Hristos și prin crucea Lui, credincioșii dintre neamuri fuseseră aduși aproape de toate lucrurile de care erau ținute la distanță: Dumnezeu, speranța și surorile și frații lor iudei. Iată vestea incredibil de bună care reiese din descrierea lui Pavel: faptul că jertfa lui Hristos pe cruce poate închide prăpastia largă dintre iudei și neamuri înseamnă că toate conflictele și divizările dintre noi pot fi rezolvate aici. Această veste bună ne invită să analizăm divizările din viața noastră și din biserică și să medităm la puterea crucii de a le învinge.

Din ce stare te-a răscumpărat Isus? De ce ar fi important să-ți amintești, oarecum regulat, unde erai când te-a găsit și unde ai putea fi acum dacă nu te-ar fi găsit?

Luni, 24 iulie

Împăcarea: darul lui Dumnezeu de la cruce

2. Citește Efeseni 1:7,8; 2:13-16; 4:32; 5:2,25. Cum descrie Pavel crucea și impactul lucrării lui Hristos acolo? Cum ai rezuma ce spune Pavel despre cruce și despre cum ne transformă relațiile?

Efeseni 1:7-8

7. În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor, după bogățiile harului Său
8. pe care l-a răspândit din belșug peste noi, prin orice fel de înțelepciune și de pricepere;

Efeseni 2:13-16

13. Dar acum, în Hristos Isus, voi, care odinioară erați depărtați, ați fost apropiați prin sângele lui Hristos.
14. Căci El este pacea noastră, care din doi a făcut unul, și a surpat zidul de la mijloc care-i despărțea,
- 15 și, în trupul Lui, a înlăturat vrăjmășia dintre ei, Legea poruncilor, în orânduirile ei, ca să facă pe cei doi să fie în El însuși un singur om nou, făcând astfel pace;
- 16 și a împăcat pe cei doi cu Dumnezeu într-un singur trup, prin cruce, prin care a nimicit vrăjmășia.

Efeseni 4:32

32. Dimpotrivă, fiți buni unii cu alții, miloși și iertați-vă unul pe altul, cum v-a iertat și Dumnezeu pe voi în Hristos.

Efeseni 5:2,25

2. Trăiți în dragoste, după cum și Hristos ne-a iubit și S-a dat pe Sine pentru noi „ca un prinos și ca o jertfă de bun miros – lui Dumnezeu.
25. Bărbaților, iubiți-vă nevestele cum a iubit și Hristos Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea,

În contextul pasajului de studiu din această săptămână (Efeseni 2:11-22), crucea le aduce credincioșilor trei mari beneficii:

- (1) neevreii, care erau „depărtați” de Dumnezeu și de poporul Său, sunt „apropiați” (2:13) de ambii, fiind acum fiice și fii ai lui Dumnezeu și surori și frați ai credincioșilor evrei (2:19);

(2) „vrăjmășia” (gr., *echthran*, „dușmănie”, legată de *echthros*, „dușman”) dintre credincioșii iudei și cei dintre neamuri este ea însăși nimicită (2:16). Crucea lui Hristos îndepărtează ceea ce părea să fie starea permanentă de ostilitate și război în care evreii și neamurile erau dușmani declarați (2:17);

(3) în locul vrăjmășiei vine împăcarea. Scopul lui Hristos a fost să îi împăce „pe cei doi cu Dumnezeu într-un singur trup, prin cruce” (Efeseni 2:16; compară cu Coloseni 1:19-22).

Cum arată împăcarea? Cum te simți când ești împăcat? Imaginează-ți o puternică înstrăinare între o mamă și o fiică, una care durează de ani. Imaginează-ți această ranchiună topindu-se într-un val de har și iertare și reuniunea care urmează între cele două. Aceasta este împăcarea. Împăcarea este experimentată în momentul în care un membru al bisericii lasă deoparte orice probleme îl separă de altul și îl recunoaște pe celălalt membru al bisericii ca un frate sau o soră iubit/ă. Împăcarea nu este un termen mecanic sau legal, ci unul interpersonal care marchează refacerea relațiilor într-un mod fericit. Pavel îndrăznește să își imagineze lucrarea efecă a lui Isus pe cruce având un impact asupra relațiilor – nu numai a acelora dintre indivizi, ci și dintre grupuri de oameni. Își imaginează cum ne inundă viața și distruge ceea ce ne separă, destrămând certurile dintre noi și reînnoindu-ne părțasia unii cu alții și înțelegerea unii față de alții.

Ai nevoie să aplici principiile învățate azi pentru a te împăca cu cineva? Cum faci lucrul acesta?

Marți, 25 iulie

Dărâmarea zidului

3. Ce spune Pavel că a făcut Hristos cu privire la „Legea poruncilor cu orânduilele ei” (EDCR)? De ce a făcut acest lucru?

Efeseni 2:14,15

Efeseni 2:14-15

14. Căci El este pacea noastră care din doi a făcut unul și a surpat zidul de la mijloc care-i despărțea,

15. și, în trupul Lui, a înlăturat vrăjmășia dintre ei, Legea poruncilor, în orânduiriile ei, ca să facă pe cei doi să fie în El însuși un singur om nou, făcând astfel pace;

Probabil că Pavel face aici aluzie la balustrada sau la gardul care înconjură curtea lui Israel din Templul lui Irod și la aferenta amenințare cu moartea. Pavel își imaginează acest zid prăbușit și pe neamuri primind acces deplin la închinarea la Dumnezeu (Efeseni 2:18). Orice astfel de zid,

spune Pavel, este dat la o parte prin cruce. Aflăm că aceste două categorii de oameni, evreii și neevreii, sunt, în realitate, una.

Unii cred că Efeseni 2:14,15 susține că Cele Zece Porunci, inclusiv porunca Sabatului, sunt „desființate” sau „date la o parte” de cruce. Dar în Epistola către efeseni Pavel demonstrează un respect profund pentru Cele Zece Porunci ca resursă în vederea formării uceniciei creștine. El citează porunca a cincea (Efeseni 6:2,3) și face aluzie la celelalte (de exemplu, la a șaptea – 5:3-14,21-33; la a opta – 4:28; la a noua – 4:25 și la a zecea – 5:5). Lucrul acesta este în concordanță cu afirmațiile anterioare ale lui Pavel despre lege (Romani 3:31; 7:12). El ia în discuție folosirea greșită a legii, dar cinstește legea și crede în continuitatea ei. Prin urmare, folosirea acestor versete pentru desființarea Celor Zece Porunci, în special în lumina tuturor celorlalte versete din Biblie despre continuitatea legii, este clar o interpretare greșită a intenției lui Pavel din acest text.

În schimb, orice folosire a legii pentru a crea o prăpastie între evrei și neevreii și în special pentru a ține departe neevreii de integrarea totală în poporul lui Dumnezeu și de accesul la închinare ar fi anatema în concepția lui Pavel și o folosire greșită a intenției lui Dumnezeu în privința legii. „Legea” din Efeseni 2:14,15 reprezintă fie aspectele ceremoniale ale legii, care îi separa pe iudei de neamuri, redată prin sintagma paulină complexă: „Legea poruncilor, cu regulile ei” (NTR)”, fie întregul sistem de legi din Vechiul Testament așa cum ajunsese să fie interpretat, amplificat și folosit în mod greșit ca o linie de separare între evrei și neevreii.

Ce tensiuni dintre adventiști sau dintre membrii comunității creștine mai largi trebuie abordate și eliminate? De ce ar trebui ca iubirea noastră a tuturor pentru Hristos să fie suficientă pentru a birui aceste tensiuni?

Miercuri, 26 iulie

Isus, Predicatorul păcii

4. Cum rezumă Pavel lucrarea lui Hristos, în Efeseni 2:17,18?

Efeseni 2:17-18

17. El a venit astfel să aducă vestea bună a păcii vouă, celor ce erați departe, și pace celor ce erau aproape.

18. Căci, prin El, și unii și alții avem intrare la Tatăl, într-un Duh.

Conceptul de pace este important în Efeseni, scrisoarea începând și încheindu-se cu urări de pace „de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Hristos” (1:2; vezi și 6:23). În versetele 11-22 din Efeseni 2,

Pavel afirmă că Hristos este personificarea păcii, „căci El este pacea noastră”, iar crucea Lui este cea care creează pacea (2:14-16). Hristos nu doar distruge ceva – ostilitatea dintre iudei și neamuri (2:14,15) –, ci și creează ceva: o nouă omenire, marcată de relații de reconciliere și pace (2:15-17). O astfel de pace nu înseamnă doar absența conflictului, ci rezonază cu conceptul ebraic de *shalom* – stare de împlinire totală și de bunăstare, în relație atât cu Dumnezeu, cât și cu semenii (Romani 5:1).

5. Cum și-i imaginează Pavel pe credincioși contribuind la răspândirea soliei de pace a lui Isus? Efeseni 4:3; 6:14,15; compară Romani 10:14,15 cu Efeseni 2:17-19; Isaia 52:7; 57:19.

Efeseni 4:3

3. și căutați să păstrați unirea Duhului, prin legătura păcii.

Efeseni 6:14-15

14. Stați gata, dar, având mijlocul încins cu adevărul, îmbrăcați cu platoșa neprihănirii,

15. având picioarele încălțate cu râvna Evangheliei păcii.

Romani 10:14-15

14. Dar cum vor chema pe Acela în care n-au crezut? Și cum vor crede în Acela despre care n-au auzit? Și cum vor auzi despre El fără propovăduitor?

15. Și cum vor propovădui, dacă nu sunt trimiși? După cum este scris: „Cât de frumoase sunt picioarele celor ce vestesc pacea, ale celor ce vestesc Evanghelia!”

Efeseni 2:17-19

17. El a venit astfel să aducă vestea bună a păcii vouă, celor ce erați departe, și pace celor ce erau aproape.

18. Căci, prin El, și unii și alții avem intrare la Tatăl, într-un Duh.

19. Așadar, voi nu mai sunteți nici străini, nici oaspeți ai casei, ci sunteți împreună cetățeni cu sfinții, oameni din casa lui Dumnezeu,

Isaia 52:7

7. Ce frumoase sunt pe munți picioarele celui ce aduce vești bune, care vestește pacea, picioarele celui ce aduce vești bune, care vestește mântuirea, picioarele celui ce zice Sionului: „Dumnezeul tău împărățește!”

Isaia 57:19

19. Voi pune lauda pe buze: „Pace, pace celui de departe și celui de aproape! – zice Domnul – Da, Eu îl voi tămădui!”

Evangheliile Îl exemplifică pe Isus ca predicator al păcii. În mesajele de rămas-bun adresate ucenicilor, le promite, la fel ca și nouă: „Vă las

pacea, vă dau pacea Mea” (Ioan 14:27); „V-am spus aceste lucruri ca să aveți pace în Mine. În lume veți avea necazuri, dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea” (Ioan 16:33). După înviere, când li Se arată ucenicilor, le spune în mod repetat: „Pace vouă!” (Ioan 20:19,21,26).

În Efeseni 2:17,18, Pavel este dornic să arate că predicarea păcii de către Hristos se extinde dincolo de perioada lucrării Sale pământești. El a adus „vestea bună a păcii” în prezent atât pentru cei „depărtați” (credincioșii dintre neamuri înainte de a se converti), cât și pentru cei „apropiați” (credincioșii evrei; vezi 2:11-13). Prin acceptarea acestei proclamări, toți credincioșii au parte de o binecuvântare profundă.

Cum putem învăța să fim predicatori ai păcii, și nu canale de conflict? Care sunt situațiile la a căror îmbunătățire poți contribui chiar acum?

Joi, 27 iulie

Biserica, un templu sfânt

6. Ce imagini folosește Pavel în Efeseni 2:11-22 pentru a indica unitatea dintre evrei și neevrei în biserică?

Efeseni 2:11-22

11. De aceea, voi, care altădată erați Neamuri din naștere, numiți netăiați împrejur de către aceia care se cheamă tăiați împrejur, și care sunt tăiați împrejur în trup de mâna omului:
12. aduceți-vă aminte că în vremea aceea erați fără Hristos, fără drept de cetățenie în Israel, străini de legămintele făgăduinței, fără nădejde și fără Dumnezeu în lume.
13. Dar acum, în Hristos Isus, voi, care odinioară erați depărtați, ați fost apropiați prin sângele lui Hristos.
14. Căci El este pacea noastră care din doi a făcut unul și a surpat zidul de la mijloc care-i despărțea,
15. și, în trupul Lui, a înlăturat vrăjmășia dintre ei, Legea poruncilor, în orânduirile ei, ca să facă pe cei doi să fie în El însuși un singur om nou, făcând astfel pace;
16. și a împăcat pe cei doi cu Dumnezeu într-un singur trup, prin cruce, prin care a nimicit vrăjmășia.
17. El a venit astfel să aducă vestea bună a păcii vouă, celor ce erați departe, și pace celor ce erau aproape.
18. Căci, prin El, și unii și alții avem intrare la Tatăl, într-un Duh.
19. Așadar, voi nu mai sunteți nici străini, nici oaspeți ai casei, ci sunteți împreună cetățeni cu sfinții, oameni din casa lui Dumnezeu,

20. fiind zidiți pe temelia apostolilor și prorocilor, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos.
21. În El toată clădirea, bine încheată, crește ca să fie un Templu sfânt în Domnul.
22. Și prin El și voi sunteți zidiți împreună, ca să fiți un locaș al lui Dumnezeu, prin Duhul.

Recapitulând capitolul 2 din Efeseni, ne amintim că versetele 1-10 ne învață că trăim în solidaritate cu Isus, în timp ce versetele 11-22 ne învață că trăim în solidaritate cu alții ca parte a bisericii Lui. Moartea lui Isus are beneficii atât pe verticală, în cadrul relației noastre cu Dumnezeu (2:1-10), cât și pe orizontală, prin întărirea relației noastre cu ceilalți (2:11-22). Prin intermediul crucii, Isus dăruiește tot ce îi separă pe credincioșii neevrei de cei evrei, inclusiv folosirea greșită a legii pentru a lărgi prăpastia dintre ei (2:11-18). Totodată, Isus construiește ceva – un templu nou, uimitor, alcătuit din credincioși. Neamurile, cândva ținute departe de închinarea în locurile sfinte ale templului, se alătură acum credincioșilor evrei pentru a deveni un templu nou. Cu toții devenim parte din biserica lui Dumnezeu, „un Templu sfânt în Domnul” (2:19-22) și suntem privilegiați să trăim în unire cu Isus și cu frații și surorile noastre în Hristos.

7. Compară imaginea bisericii ca templu din Efeseni 2:19-22 cu imaginile din: 1 Corinteni 3:9-17; 2 Corinteni 6:14 – 7:1; 1 Petru 2:4-8.

Efeseni 2:19-22

19. Așadar, voi nu mai sunteți nici străini, nici oaspeți ai casei, ci sunteți împreună cetățeni cu sfinții, oameni din casa lui Dumnezeu,
20. fiind zidiți pe temelia apostolilor și prorocilor, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos.
21. În El toată clădirea, bine încheată, crește ca să fie un Templu sfânt în Domnul.
22. Și prin El și voi sunteți zidiți împreună, ca să fiți un locaș al lui Dumnezeu, prin Duhul.

1 Corinteni 3:9-17

9. Căci noi suntem împreună-lucrători cu Dumnezeu. Voi sunteți ogorul lui Dumnezeu, clădirea lui Dumnezeu.
10. După harul lui Dumnezeu care mi-a fost dat, eu, ca un meșter-zidar înțelept, am pus temelia, și un altul clădește deasupra. Dar fiecare să ia bine seama cum clădește deasupra.
11. Căci nimeni nu poate pune o altă temelie decât cea care a fost pusă și care este Isus Hristos.

12. Iar dacă clădește cineva pe această temelie aur, argint, pietre scumpe, lemn, fân, trestie,
13. lucrarea fiecăruia va fi dată pe față: ziua Domnului o va face cunoscut, căci se va descoperi în foc. Și focul va dovedi cum este lucrarea fiecăruia.
14. Dacă lucrarea zidită de cineva pe temelia aceea rămâne în picioare, el va primi o răsplată.
15. Dacă lucrarea lui va fi arsă, își va pierde răsplata. Cât despre el, va fi mântuit, dar ca prin foc.
16. Nu știți că voi sunteți templul lui Dumnezeu și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi?
17. Dacă nimicește cineva templul lui Dumnezeu, pe acela îl va nimici Dumnezeu; căci templul lui Dumnezeu este sfânt, și așa sunteți voi.

2 Corinteni 6:14 – 7:1

14. Nu vă înjugați la un jug nepotrivit cu cei necredincioși. Căci ce legătură este între neprihănire și fărădelege? Sau cum poate sta împreună lumina cu întunericul?
 - 15 Ce înțelegere poate fi între Hristos și Belial? Sau ce legătură are cel credincios cu cel necredincios?
 - 16 Cum se împacă Templul lui Dumnezeu cu idoli? Căci noi suntem Templul Dumnezeului celui viu, cum a zis Dumnezeu: „Eu voi locui și voi umbla în mijlocul lor; Eu voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul Meu.”
 - 17 De aceea: „Ieșiți din mijlocul lor, și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi.
 - 18 Eu vă voi fi Tată, și voi Îmi veți fi fii și fiice, zice Domnul Cel Atotputernic.”
- 7:1** Deci, fiindcă avem astfel de făgăduințe, prea iubiților, să ne curățim de orice întinăciune a cărnii și a duhului, și să ne ducem sfințirea până la capăt, în frica de Dumnezeu.

Pavel folosește imaginea bisericii ca templu pentru a ilustra în mod suprem incluziunea totală a neevreilor în biserică. Având cândva în terdicția de a se închina în „curtea lui Israel” din templu, acum nu doar că au acces (2:18), dar ei înșiși devin materialele de construcție pentru un templu nou, conceput ca „un locaș al lui Dumnezeu, prin Duhul” (2:22). Autorii Noului Testament folosesc metafora templului pentru a vizualiza sfințenia bisericii, rolul lui Dumnezeu în întemeierea și creșterea bisericii și unitatea credincioșilor în cadrul bisericii. Metafora este folosită în combinație cu limbajul preluat din biologie (vezi 2:21, unde templul „crește”), iar procesul de construire este adeseori accentuat (vezi 2:22, „și voi sunteți zidiți împreună”). În loc să fie o imagine statică, biserica este

capabilă să își recunoască identitatea ca „Templul Dumnezeului celui viu” (2 Corinteni 6:16).

Vineri, 28 iulie

Un gând de încheiere

Care este contextul exact în care Pavel scrie Efeseni 2:11-22, unde descrie efectele ample ale crucii asupra relațiilor umane? Pavel ia în discuție relațiile dintre credincioșii evrei și cei neevrei, care împreună sunt membri ai bisericii. El exprimă o îngrijorare evidentă cu privire la modul în care înțeleg și pun în practică noul statut de membri împăcați și egali ai casei lui Dumnezeu (2:19). Dar în cuprinsul întregii epistole, Pavel demonstrează un obiectiv mai amplu: planul măreț al lui Dumnezeu de a uni toate lucrurile în Hristos (1:9,10), plan care include „orice familie, în ceruri și pe pământ” (3:15).

Prin realizarea unității pe care Hristos a câștigat-o la cruce, credincioșii trebuie să vestească faptul că planul final al lui Dumnezeu de a uni toate lucrurile în Hristos este în desfășurare. Relațiile lor refăcute transmit planul lui Dumnezeu pentru un univers unit în Hristos. Prin urmare, se cuvine să căutăm în Efeseni 2:11-22 principii biblice legate de un subiect important din zilele noastre: relațiile dintre grupurile de oameni sau dintre rase.

Studiu zilnic

Biblia: Psalmii 71 – 77;

Ce își dorea psalmistul la vremea bătrâneții?

Când era Asaf prost și fără judecată?

Cine era turtureaua Domnului?

Ce să facă toți cei ce-L înconjoară pe Domnul?

Ellen G. White, Rugăciunea, capitolul 28.

Pentru ce se vor înălța îndeosebi rugăciunile în grupa mică de rugăciune?